

Dokonana Tajemnica

PIEŚŃ SALOMONOWA

HYMN WESELNY

“WYKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO”

DOKONANA TAJEMNICA

PIEŚŃ SALOMONOWA

HYMN WESELNY

"STRAŻNICA", TOWARZYSTWO BIBLIJNE I BROSZUR
BOX 582 * * * DETROIT, MICH. * * * U. S. A.
1919.

KRÓLOWI KRÓLÓW I PANU PANÓW.

dla pożytku

JEMU OFIAROWANYCH ŚWIĘTYCH

wyczekujących przysposobienia synowskiego

“WSZYSTKIM, KTÓRZY GDZIEKOLWIEK WZYWAJĄ
IMIENIA PAŃSKIEGO.”

“DOMOWNIKOM WIARY”

— a także —

“WZDYCHAJĄCEMU I CIERPIĄCEMU STWORZENIU,
OCZEKUJĄCEMU OBJAWIENIA SIĘ SYNÓW BOŻYCH”

TĘ PRACĘ POŚWIĘCONO.

“Ażeby wszyscy poznali jaką jest społeczność tajemnicy,
która od początku świata była ukryta w Bogu.” “W
której hojnie się nam objawił we wielkiej mądrości
i roztropności, oznajmiwszy nam tajemnicę
woli swojej według upodobania swego,
jakie postanowił w samym Sobie,
aby w rozrządzeniu pełności cza-
sów w jedno zgromadził wszy-
stkie rzeczy w Chrystusie.”

— Efezów 3:4, 5, 9;
1:8 - 10.

(Copyright)

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,

Pittsburgh, Pa.

Pieśń nad Pieśniami Salomonowa

ROZDZIAŁ I.

1. Pieśń najprzedniejsza z pieśni Salomonowych.

2. Niech mię pocałuje pocałowaniem ust swoich; albo wiem lepsze * są miłości twoje niż wino.

3. Dla wonności wyborne są maści twoje; imię twoje jest jako olejek rozlany; przetoż cie panienki umiłowaly.

4. Pociągnijże mię, a pobieżymy za tobą. Wprowadził mię król do pokojów swoich; przetoż się w tobie radować i weselić będziemy, wspominając będziemy miłości twoje raczej niż wino; bo uprzejmi miłują cię.

5. Czarnamci, alem wdzięczna, o córki Jeruzalemskie; Jestem jako namioty Kedarские, jako opony Salomonowe.

6. Nie patrzajcie a mię, zem jest śniada; bo mię opaliło słońce. Synowie matki mojej rozpaliwszy się przeciwko mnie, postanowili mię, abym strzegła winnic; a winnicy mojej, którym miła, nie strzegłam.

7. Oznajmijże mi ty, którego miłuje dusza moja, gdzie pasiesz? gdzie trzodzie dajesz pociywać w południe? albo wiem przeczęłbym miała być jako obłakana przy trzodach towarzyszków twoich?

8. Jeżeli nie wiesz, o najpiękniejsza między niewiastami! wynijdźże śladem trzody, a paś koźlatka twoje przy budach pasterzy.

9. Przyrównyвам cię, o przyjaciółko moja! jeździe w wozach Faraonowych.

10. Jagody lica twego klejnotami są ozdobione, a szyja twoja łańcuchami.

11. Naczynimyc klejnotów złotych z nakrapianiem srebrnem.

2. Dotąd, pokąd król jest u stołu, szpikanard mój wyda je wonność swoje.

13. Jako snopek myrry jest mi miły mój na piersiach moich odpoczywający.

14. Miły mój jest mi jako grono cyprowe na winnicach, w Engaddy.

15. A jakoś ty piękna, przyjaciółko moja, a jakoś ty piękna! oczy twoje jako oczy* gołębic. *Pieśń. 4.1. r. 5112.

16. O jakoś ty jest piękny miły mój! i jako wdzięczny! nawet i to łoże nasze zieleni się.

17. Balki domów naszych są cedrowe, a stropy nasze jodłowe.

ROZDZIAŁ II.

Jam jest jako róża Saroniska, a lilija przy dolinach.

2. Jako lilija między cier-niem, tak przyjaciółka moja między pannami.

3. Jako jabłoń między drze-wem leśnem, tak miły mój między młodzieńcami. Pragnę-lam siedzieć w cieniu jego, i siedzę; bo owoc jego słodki jest ustom moim.

4. Wprowadził mię w dom wina, mając za chorągiew mi-łość przeciwko mnie.

5. Oczerstwicie mię temi flaszami, posilcie mię temi jabłkami; boć omdlewam od miłości.

6. Lewica * jego pod głową moją, a prawica jego obłapia mię. *Pieśń. 8.3.

7. Przysięgam * was, córki Jeruzalemskie! przez sarny i łanie polne, abyście nie budziły i nie przerywały snu miłego mego, dokąd nie zech-ce. *Pieśń. 3.5. r.8.4.

8. Głos miłego mego! oto on idzie skacząc po tych górach, a poskakując po tych pagór-kach.

9. Miły mój podobny jest sarnie, albo młodemu jelon-kowi; oto on stoi za ścianą naszą, wygląda z okien pa-trzy przez kraty.

10. Ozwał się miły mój, a rzekł mi: Wstań, przyjaciółko moja! piękna moja! a pójdz.

11. Albowiem oto minęła zima! deszcz przeszedł, i przestał.

12. Kwiatki się ukazują na ziemi; czas śpiewania przy-szedł, a głos synogarlicy sły-chać w ziemi naszej.

13. Figowe drzewo wypuści-ło niedojrzałe figi swoje, a macice winne rozkwitły, wo-nią wydały; wstańże przyja-ciółko moja, piękna moja! a pójdz.

14. Golebico moja mieszkają-ca w rozpadlinach skalnych, w skrytościach przykrych! o-każ mi oblicze twoje, niech u-

słyszę głos twój; albowiem głos twój wdzięczny, a oblicze twoje pożądane.

15. Połapcie nam lisy, lisy małe, które psują winnice; ponieważ winice nasze kwitną.

16. Miły mój jest mój, a jam jest jego, który pasie między lilijami.

17. Ażby się okazał ten dzień, a cienie przeminęły. Nawróć się, bądź podobny, miły mój! sarnie albo jelon-kowi młodemu na górach Ber-ter.

ROZDZIAŁ III.

Na łożu w nocy szukałem tego, którego miłuje dusza moja; szukałam go, alem go nie znalazła.

2. Już tedy wstanę, a obie-żę miasto; po rynkach i po u-licach będę szukać tego, któ-rego miłuje dusza moja; szu-kałam go, alem go nie zna-la-zła.

3. Natrafił mię stróżowie, którzy chodzili po mieście; i spytałam: Widzieliżście tego, którego miłuje dusza moja?

4. A gdy młuczko odeszła od nich, zarazem znalazła te-go, którego miłuje dusza moja. Uchwyciłam się go, a nie puszczę go, aż go wprowadzę do domu matki mojej, i do pokoju rodzicielki mojej.

5. Poprzysięgam was, córki Jeruzalemskie! przez sarny i łanie polne, abyście nie budzi-ły ani przerywały snu miłego mego, dokądby nie zechciał.

6. Któż to jest, co wystę-puje z puszcy jako stupy dy-mu, okurzona będąc myrrą i kadziłem droższem nad wszelaki proszek aptekarski?

7. Oto łoże Salomonowe, o-koło którego stoi sześćdziesiąt mocarzów z mocarzów Izrael-skich.

8. Wszyscy ci trzymają miecz, będąc wyćwiczeni do bitwy; każdy z nich ma swój miecz przy boku swym dla strachu nocnego.

9. Pałac sobie król Salomon wystawił z drzewa Libańskiego.

10. Słupy jego, poczynił srebrne, o pokład jego złoty, podniebienie szarłatne, a wewnątrz usłany jest miłością córki Jeruzalemskich.

11. Wynijdźcie, córki Syońskie! a oglądajcie króla Salomona w koronie, którą go ukoronowała matka jego w dzień zrekowin jego, i w dzień wesela serca jego.

ROZDZIAŁ IV.

O jakoś ty piękna, przyjaciółko moja; o jakoś ty piękna! Oczy twoje jako oczy gołębic między kędzierzami twemi; włosy twoje jako trzość kóz, które widać na górze Galaad.

2. Zęby twoje jako stado owiec jednokich, gdy wychodzą z kapieli, z których każda miewa po dwojgu, a niepiodnej nie masz między niemi.

3. Wargi twoje jako sznur karmazynowy, a wymowa twoja wdzięczna; skronie twoje między kędzierzami twemi są jako sztuka jabłka granatowego.

4. Szyja twoja jest jako wieża Dawidowa z obronami wystawiona, w której tysiąc tarcz wisi, i wszystka broń mozarów.

5. Obie piersi twoje jako dwoje bliźniat sarnich, które się pasą między lilijami;

6. Ażby się okazał ten dzień, a cienie przeminęły, wnijdę na górę myrry, i na pagórek kadzidła.

7. Wszystkaś ty jest piękna, przyjaciółko moja! a zmaży nie masz na tobie..

8. Pójdiesz ze mną z Libanu, o oblubienico moja! ze mną z Libanu pójdiesz, a spojrzysz z wierzchu góry Amanana, z wierzchu góry Sanir i Hermon, z jaskiń lwich, i z gór lampartowych.

9. Ujęłaś serce moje, siostrzo moja, oblubienico moja! ujęłaś serce moje jednym okiem twojem, i jednym łańcuszkiem na szyi twojej.

10. O jakoż są uciészne miłości twoje, siostrzo moja, oblubienico moja! O jako daleko zacniejsze miłości twoje, niż wino, a wonność maści twoich nad wszystkie rzeczy wonne!

11. Plastrem miodu opływająca wargi twoje, oblubienico moja! miód i mleko pod językiem twoim, a wonność szat twoich, jako wonność Libanu.

12. Ogrodem zamkniętym jesteś, siostrzo moja, oblubienico moja! źródło zamknięte, źródło zapieczętowane.

13. Szczepki twoje są sadem jabłek granatowych z owocem wdzięcznym cyprysu i szpikanardu;

14. Szpikanardu, i szafranu, kasyi, i cynamonu, ze wszystkimi drzewami kadzidło przy noszącami! myrry, i aloesu, ze wszystkimi osobiłowymi rzeczami wonnemi.

15. O źródło ogrodne, zdroju wód żywych, które płyną z Libanu!

16. Powstań wietrze północny, a przyjdź wietrze z południa, przewiej ogród mój; niech płyną wonności jego, niech przyjdzie miły mój do ogrodu swego, a niech je rozkoszne owoce swoje.

ROZDZIAŁ V.

Przyszedłem do ogrodu mego, siostrzo moja, oblubienico moja! zbieram myrrę moję z rzeczami wonnemi mojemi; jem plastr mój z miodem moim, piję wino moje z mlekiem mojem. Jedzcież, przyjaciele! pijcie, a pijcie dostatkiem, mili moi!

2. Jać śpię; ale serce moje czuję, i słyszy głos miłego mego, kołaczącego i mówiącego: Otwórz mi, siostrzo moja, przyjaciółko moja, gołębico

moja, uprzejma moja! albowiem głowa moja pełna jest rosy, a kędzierze moje kropli nocnych.

3. I odpowiedziałem: Zewlekam suknie moje jakoż ja oblec mam? umyłam nogi moje, jakoż je zmyć mam?

4. Miły mój ściągnął rękę swoje dziurą, a wnętrzności moje wzruszyły się we mnie.

5. I wstałam, abym otworzyła miłemu memu, a oto z rąk mych kapłała myrra, a z palców moich myrra ciekąca na rękojeść zawory.

6. Otworzyłam miłemu memu; ale miły mój już był odszedł i minał. Omdlałam była na głos jego; szukałam go, ale go nie znalazła; wołałam go, ale mi się nieozwał.

7. Natrafili mnie stróże, co chodzą po mieście; ubili mię, zranili mię, wzięli i płaszcz mój ze mnie stróże murów.

8. Poprzysięgam was, córki Jeruzalemskie! Jeźlibyście znalazły miłego mego, abyście mu powiedziały, że od miłości zachorowała.

9. Cóż ma miły twój nad innych miłych, o najpiękniejsza między niewiastami! co ma miły twój nad innych miłych, że nas tak poprzysięgasz?

10. Miły mój biały i rumiany, i zacniejszy nad innych dziesięć tysięcy.

11. Głowa jego jako bryła szczerego złota; włosy jego kędzierzawe czarne jako kruk.

12. Oczy jego jako gołębiczy nad strumieniami wody, jako umyte w mleku, stojące w mierze swojej.

13. Policzki jego jako zagonki ziół wonnych, jako kwiatki wonnych rzeczy; wargi jego jako lilije wypuszczające myrrę ciekącą.

14. Rece jego jako pierścienie złote, osadzone drogim kamieniem, hijacyntem; brzuch jego jako glanc kości słoniowej, safirem osadzonej;

15. Golenie jego jako słupy marmurowe, postawione na podstawkach złota wyborne; oblicze jego jako Liban, wyborne jako cedry;

16. Usta jego nader słodkie, a wszystkim jest pożądany. Takie jest miły mój, i taki przyjaciel mój, o córki Jeruzalemskie!

17. Gdzież poszedł miły twój, o najpiękniejsza między niewiastami? Gdzie się obrócił miły twój? a szukać go będziemy z tobą.

ROZDZIAŁ VI.

Miły mój wstąpił do ogrodu swego między zagonki ziół wonnych, aby paść w ogrodach, i żeby zbierał lilije.

2. Jam jest miłego mego, a miły mój jest mój, który pasie między lilijami.

3. Pięknaś ty, przyjaciółko moja! jako Tersa; pięknaś, jako Jeruzalem; ogromna, jako wojska uszykowane.

4. (Odwróć oczy twoje odemnie, gdyż mię one srogim czynią.) Włosy twoje są jako stada kóz, które wychodzą z Galaad.

5. Żeby twoje są jako stado owiec, które wychodzą z kąpieli, z których każda miewa po dwojgu, a nieplodnej niemasz między niemi.

6. Skronie twoje między kędzierzami twemi są jako sztuka jabłka granatowego.

7. Aczkolwiek jest sześćdziesiąt żon królewskich, a ośmdziesiąt założnic, a panien bez liczby:

8. Wszakże jednaż jest gołębicą moja, uprzejma moja, jedynaczka u matki swojej, bez zmyły u rodzicielki swojej. Ujrawszy ją córki, błogosławiona ją nazwały; także i żony królewskie i założnice, i chwaliły ją, mówiąc:

9. Któż to jest co się pokazuje jako zorza, piękna jako miesiąc, czysta jako słoń-

ce, ogromna jako wojsko uszykowane z chorągwiami?

10. Zstąpiłam do grobu orzechowego, abym oglądała owoce rosnące w dolinach; abym obaczyła, jeżeli kwitną winne macice, a wypuszczają pączki jabłonie granatowe.

11. Niżem się dowiedziała, dusza moja wsadziła mię na wóz przedniejszych z ludu mego.

12. Nawróć się, nawróć się, o Sulamitko! nawróć się, nawróć się, niech na cie patrzę. Cóż widzicie na Sulamitce? Widzimy, jakoby hufy wojenne.

ROZDZIAŁ VII.

O jako piękne są nogi twoje w trzewikach, o córki książęca! Opasania biodr twoich są jako zawieszzenia, ręką dobrego rzemieślnika urobione.

2. Pepek twój jako czasza okrągła, która nie jest bez napoju; brzuch twój jest jako bróg pszenicy osadzony liliami.

3. Obie piersi twoje są jako dwoje bliźniąt młodych sarniat.

4. Szyja twoja jako wieża z kości słoniowych; oczy twoje jako sadzawki w Hesebon podług bramy Batrabin; nos twój jako wieża na Libanie, która patrzy ku Damaszkowi.

5. Głowa twoja na tobie jako Karmel, a włosy głowy twojej jako szariat. Król widząc cie byłby jako przywiązany na gankach swoich.

6. O jakżeś piękna, i jako wdzięczna, o miłości przerozkożna!

7. Ten twój wzrost podobny jest palmie, a piersi twoje gromom.

8. Rzekłem: Wstąpię na palmę, dosięgnę wierzchów jej. Niechajże mi tedy będą piersi twoje jako grona winne, a wonność nozdrzy twoich jako jabłek wonnych.

9. A usta twoje jako wino wyborne, które na prost bardzo mile płynie i sprawuje, że mówią wargi śpiących.

10. Jam jest milego mego, a do mnie jest żądza jego.

11. Przyjdź, miły mój; wyjdziemy na pole, a przenocujemy we wsiach.

12. Rano wstaniemy do winnic; oglądamy, jeżeli kwitnie winna macica, jeżeli się zawiązują gronka, kwitniali jabłka granatowe; tam ci oświadcze miłości moje.

13. Polne jabłuszka wydały wonność swoją, o przede drzwiami naszymi są wszystkie owoce wdzięczne, nowe i stare, którym tobie, miły mój! zachowała.

ROZDZIAŁ VIII.

Obyżes był jako bratem moim pożywając piersi matki mojej! abym cię znalazłszy na dworzu, pocałowała cię, a nie była wzgardzona.

2. Prowadziłabym cię, i wprowadziła do domu matki mojej, gdziebyś mię uczył; a jabym ci dała pić wino przyprawne i moszcz z jabłek moich granatowych.

3. Lewica jego pod głową moją, a prawica swoją obtapia mię.

4. Poprzysięgam was, córki Jeruzalemskie! abyście nie budziły ani przerywały snu milego mego, dokąd nie zeche.

5. Któżaż to jest, co występuje z puszczy, podparłszy się milego swego? Pod jabłonią wzbudziłam cię, tam cię poczęła matka twoja, tam cię poczęła rodzicielka twoja.

6. Przyłóż mię jako pieczęć na serce swoje, jako sygnet do ramienia swego! albowiem miłość mocna jest jako śmierć twarda jako grób zawistna miłość; węgle jej jako węgle ogniste i jako płomień gwałtowny.

7. Wody wielkie nie mogłyby zagasić tej miłości, ani rzeki zatopić; choćby kto wszystkie majątność domu swego dał za takową miłość, byłby pewnie wzgardzony.

8. Mamy siostrę maluczką, która jeszcze nie ma piersi. Cóż uczynimy z siostrą naszą w dzień, którego o niej mowa będzie?

9. Jeżeli jest murem, zbudujmyż na niej pałac srebrny, a jeżeli jest drzwiami, oprawmyż ją deszczkami cedrowymi.

10. Jam jest mur, a piersi moje jako wieże. Wtenczas

byłam przed oczyma jego, jako ta, która znajduje pokój.

11. Winnicę miał Salomon w Baalhamon, którą winnicę najął stróżom, aby każdy przynosił za owoc jej tysiąc srebrników.

12. Ale winnica moja, którą mam, jest przedemną. Miej sobie tysiąc srebrników, Salomonie, a dwieście ci, którzy strzegą owocu jej.

13. O ty, która mieszkasz w ogrodach! przyjaciele słuchają głosu twego; ozwiżę mi się!

14. Pospiesz się, miły mój! młodemu jelonkowi na górach a bądź podobnym sarnie, albo zioł wonnych.

Objaśnienia Symbolów Pieśni Salomonowej

HYMN WESELNY.

1:1. Pieśń najprzedniejsza z pieśni — Pieśń nad pieśniami — zebranie różnych figur i symbolów Słowa Bożego w jeden prześliczny obraz.

Salomonowych — Salomon był typem na Chrystusa w chwale, jak Dawid był typem na Chrystusa w ciele.

1:2. Niech mię pocałuje — Sposób pozdrowienia, oznaczający najbliższą społeczność. "Pozdrowcie jedni drugich z pocałowaniem świętem." (Rzym. 16:16). "Pocałowaniem wydajesz Syna Człowieczego?" — Łuk. 22:48.

Pocałowaniem — Często powtarzanem objawem miłości.

Ust swoich — Swego Słowa, czyli Pisma Świętego.

Albowiem miłości twoje — Pieszczoty, czyli częste obietnice opieki, protekcji, miłości i łaski.

Lepsze są niż wino — Wino jest symbolem doktryny. "I ci od wina błędzą." "O utrapiona i pijana, ale nie winem." "Wino jego piły narody, dlatego poszalały narody." "Nie będę pił odtąd z tego rodzaju winnej macicy." "Nie upijajcie się winem." (Izaj. 28:7; 51:21; Jer. 51:7; Mat. 26:29; Efez. 5:18.) Chociaż gruntowna wiara jest niezbędną, to jednak większą od wiary jest miłość; prze- to miłość lepszą jest od wina. Zapewnienia miłości Pańskiej są dla Oblubienicy nawet cenniejsze od wzniosłych doktryn, tak niezbędnych dla rozwoju duchowego.

1:3. Dla wonności — Przyjemnych perfum.

Wyborne są maści twoje — Duch Święty; święty olej namaszczenia kapłańskiego.

Imię twoje — Chrystus, co znaczy "Pomazaniec."

Jest jako olejek — Święty olejek namaszczenia, Duch Święty.

Rozlany — Na Głowę podczas chrztu Jezusa, a na Ciało podczas Zielonych Świątek.

Przetoż — Z powodu tego, iż oceniają Chrystusowego Ducha Świętego.

Cię panienki — Czyste w sercu.

Umiłowały — Żądne są twej społeczności; chcą uczyć się od Ciebie, wyrabiać Owoce ducha Świętego i być blisko Ciebie.

1:4. **Pociągnijże mnie** — "Żaden do Mnie przyjść nie może, jeżeli go Ojciec mój, który mnie posłał, nie pociągnie." — Jan 6:44.

A pobieźmy — Zamiast siedzieć na stolicy naśmiewcóż, albo stać na drodze grzesznych, lub chodzić w radzie niepobożnych, z cierpliwością bieźmy w zawodzie nam wystawionym.

Za tobą — Jako za Poprzednikiem i Wodzem, Pierwotnym z umarłych. Jezus pierwszy przeszedł wąską drogę, i teraz jest Głową Ciała, aby między wszystkimi przodkował. Nie według ciała, lecz według ducha.

Wprowadził mnie — Nawet w doczesnem życiu.

Król — Pan Jezus, wyobrażony przez Salomona. "Zakończa się król w piękności twojej." — Psalm 45:12.

Do pokojów swoich — Do "Miejsca Najświętszego" czyli stanu spłodzenia z ducha, który jest pierwszym stanem niebiańskim. "I pospołu z Nim nas posadził na niebiesiech w Chrystusie Jezusie." — Efez. 2:7.

Przetoż się w tobie radować i weselić będziemy — "Znowu mówię, radujcie się." (Filipen. 4:4.)

Wspominać będziemy — Zastanawiać się, czyli rozmyślać.

Miłości twoje — Zapewnienia opatrności, protekcyi, miłości i łaski.

Raczej niż wino — Raczej niż doktryny.

Bo uprzejmi — Ci, co są nie kłamliwi i bez zdrady.

Miłują Cię — Żądne są twej społeczności; chcą uczyć się od Ciebie, wyrabiać łaski twe i być blisko Ciebie.

1:5. **Czarnamci**—Małżonka Mojżesza, Zefora, typ oblubienicy Chrystusa, była Etyopką — poganą.

Alem wdzięczna—“Wszystka zacność córki królewskiej jest wewnątrz”; jej intencje są czyste, nieskazitelne w widzeniu Bożem. — Psalm 45:14.

O, córki—Dzieci, czyli wyznawcy.

Jeruzalemskie—Królestwa Bożego. Prawdziwy Kościół instynktownie rozpoznaje, że jego ośzczercy znajdują się nawet między rzekomymi wyznawcami Boga.

Jestem jako namioty Kedarskie—Kedar był jednym z synów Ismaela i stąd pochodzi nazwa Ismaelici, czyli Bedui-ni. Namioty ich są ich domami; i chociaż zrobione są z czarnej koziej sierci i na zewnątrz zbrukane, to jednak są bardzo kosztownie urządzone w środku i udekorowane kosztownymi tkaninami.

Jako opony—Między miejscem Świętem a Najświętszem.

Salomonowe—Świątnicy Salomonowej. Opony te, czyli zasłony, a raczej zasłona, która wisiała w Świątyni Heroda, a która rozdarła się w połowy dnia onego, gdy Jezus umarł, była bardzo śliczna, mając trzydzieści stóp długości, piętnaście stóp szerokości a pięć cali grubości.

1:6. **Nie patrzajcie na mię**—Nie patrzajcie w ten sposób na mię Oblubienica miłującą zwraca uwagę na niewłaściwe postępowanie jej krytyków.

Żem jest śniada—Oblubienica nie zapiera się tego, że jest niedoskonałą, lecz nie przyznaje się do całkowitego upodlenia, albowiem taką nie jest.

Bo mię słońce—Badawcze światło prawdziwej Ewangelii, które objawia wszelkie niedoskonałości.

Opaliło—Sąd rozpoczął się od Domu Bożego. Grzechy Oblubienicy okazane są przed wszystkimi ludźmi. Słowo Boże opisuje słabości prawie wszystkich zacnych i szlachetnych osobistości, których żywoty podaje.

Synowie matki mojej—Siedzą i mówią przeciw swemu bratu, synowi ich matki.

Rozpaliwszy się przeciwko mnie—“Bracia wasi nienawidzący was, a wyganiający was dla imienia mego, itd.” “I wyda brat brata na śmierć.”

Postanowili mię—Wybrali i nazaczyli mię.

Abym strzegła—Abym nadzorowała, prowadziła zebrania.

Winnic—Różnych Stowarzyszeń kościelnych.

A winnicy mojej—Wyrabiania owoców Ducha Świętego.

Którą miałam, nie strzegła—Byłam zajęta inną pracą “w kościołach” i nie miałam sposobności troszczyć się o mój duchowy rozwój.

1:7. Oznajmijże mi Ty—Mówi dalej Oblubienica do Chrystusa.

Którego miłuje dusza moja—Którego nie widząc, miłujemy.

Gdzie pasiesz—“Bo gdziekolwiek będzie ścierw, tam się zgromadzą i orły.”

Gdzie trzodzie—Maluczkiemu stadku.

Dajesz odpoczywać—Mój lud zapomniał swe miejsce odpoczynienia.

W południe—Gdzie trawa bujna, i gdzie są sposobności przybliżenia się do Pasterza. “Na paszach zielonych postawił mnie.”

Albowiem przecz żebym miała być—Dlaczegoż dłużej mam się innym przedstawiać.

Jako obłąkana—Jako jedna ze zbłąkanych.

Przy trzodach—Nie w trzodach, gdyż nie byłam w żadnych trzodach umyślnie. Myślałam, że one były Twoje.

Towarzyszów twoich—Innych nauczycieli, innych kościołów, systemów Antychrysta.

1:8. Jeśli nie wiesz—Oblubieniec odpowiada.

O najpiękniejsza—Pan nie zwraca uwagi na jej niedoskonałość.

Między niewiastami—Kościołami, prawdziwymi i fałszywymi.

Wynijdźże—Jest pewien dział dla ciebie.

Śladem—On idzie naprzód, a owce idą za nim.

Trzody—Spojrzyj wokoło siebie, a gdy zobaczysz tych, których prowadzenie życia wskazuje, że są prawdziwymi owcami, i gdy na cię nalegają "Chodź i zobacz", idź śladem postępu Nataniela.

A paś kozłeta twoje—Interesujących się, a szczególnie gdy okazują charakter zacofany, uparty, podobny do kozła.

Przy budach pasterzy—Zaprowadź ich do domów starszych lub dyakonów po dalsze instrukcje postępowania w drogach Pańskich; albo zwróć ich uwagę na **Wykłady Pisma Świętego**, przedstawiając im nauczyciela, który odpowiedział nam na wszystkie trudne pytania.

1:9. **Przyrównyвам cię**—Nasz Pan dalej mówi.

O przyjaciółko moja—"Miłujcież jedni drugich jakom i ja was umiłował."

Jeździe—Maluczkie Stadko, składające się z 144,000 członków, posłuszne na każdy rozkaz, ciche, wierne i długo cierpliwe, wyobraża jazdę.

W wozach faraonowych—Najlepszych w świecie.

1:10. **Jagody lica twego**—Pan nasz dalej składa komplementy dla Swej oblubienicy.

Klejnotami są ozdobione—Klejnotami Prawd Bożych; ozdobami cichego i pokornego ducha.

A szyja twoja—Jarzmo noszący członek. "Weźmijcież jarzmo moje na się." Jarzmo zrobione jest dla dwóch — dla Jezusa i dla nas.

Łańcuchami złotymi—Łańcuch złoty oznacza Boską naturę. Każdy uczynek wiernego noszenia jarzma, staje się ogniwem tego złotego łańcucha.

1:11. **Naczynimyc**—Ojciec z Synem.

Klejnotów—"Dom nie rękoma urobiony, wieczny w niebiesiech." — 2 Kor. 5:1.

Złotych—Złoto wyobraża Boską naturę.

Z nakrapianem srebrem—Rzeczywiście dom ten będzie w twojem posiadaniu.

1:12. **Dotąd, pokąd król**—Oblubienica w ten sposób tytułuje swego Pana.

Jest u stołu—Łamiąc chleb żywota dla swych domowników.

Szpikanard mój—Serdeczność, także wyobrażona i przez stoik alabastrowy Maryi Magdaleny.

Wydaje wonność swoją—“Izali serce nasze nie pałało w nas, gdy z nami w drodze mówił, i gdy nam Pisma otwierał?” (Łuk. 24:32) Przy takich okazjach ognie niebiańskiej miłości gwałtownie goreją.

1:13. Jako snopek myrry—Mądrości. “W którym skryte są wszystkie skarby mądrości i umiejętności.” — Kol. 2:3.

Jest mi—Chrystus “stał się nam mądrością od Boga,” albowiem posiadamy zmysł Jego.

Miły mój—Chrystus.

Na piersiach moich—Wezmę Pana do serca mego.

Odpoczywający przez noc—Przez obecną noc panowania złego.

1:14. Miły mój—Chrystus po drugiej stronie zasłony.

Jest mi—Oblubienica znajduje się jeszcze po tej stronie zasłony.

Jako grono cyprowe—Ochładzający, przyjemny cień — ucieczka od wielkiego upału; “jako cień skały wielkiej w ziemi upragnionej.” — Izaj. 32:2.

Na winnicach w Engaddy—Położonej na wybrzeżu Morza Martwego, w bardzo upalnym klimacie.

1:15. O jakoś ty piękna—Znowu Oblubieniec mówi.

Przyjaciółko moja—Przyszła małżonko moja.

O jakoś ty piękna—W sercu.

Oczy twoje, jako oczy gołębiczy—Wyobrażające, niebiańską mądrość — mądrość z Ducha Świętego.

1:16. O jakoś ty jest piękny—“Piękniejszyś ty nad wszystkich synów ludzkich.” Oblubienica wymienia komplement.

Miły mój—“Większej miłości nad tę żaden nie ma, jedno gdyby kto duszę swoją położył za przyjaciół swoje.” Jan 15:13.

I jako wdzięczny—Doświadczenia stają się znikome w porównaniu do radości, doznawanej ze społeczności Pańskiej.

Nawet i to łoże nasze—Miejsce spoczynku. “Radować się będą Święci w chwale Bożej, a śpiewać będą w pokojach (na łożach) swych.” — Psalm 149:5.

Zieleni się—Spoczynek nasz będzie wiecznym. “Odpoczywają od prac swoich.”

1:17. Balki domów naszych—Przykrycie nasze; “Głową Chrystusa jest Bóg.”

Są cedrowe—Nieśmiertelne.

A stropy nasze—Obicie drewniane wokół pokoju — otoczenie..

Jodłowe—Wieczne, bez zmian.

2:1. Jam jest jako róża—Chwalebny i piękny.

Sarońska—(Od płaszczyzny Sarońskiej). Nie szukający samolubnej chwały.

A lilia—Czysta i bezbronna; tak mówi o kościele niebiański Oblubieniec.

Miedzy pannami—Nominalnymi organizacjami kościelnymi.

Tak przyjaciółka moja—“Zostawajcież w miłości mojej.”

2:3. Jako jabłoń—Tak zwraca się Oblubienica do Chrystusa.

Miedzy drzewem—Przynoszącem owoc różnoraki, smaczny i z najlepszego gatunku.

Leśnem—Które po większej części wypuszcza tylko liście wyznania.

Tak miły mój—Miłujemy Go dlatego, iż On nas wprzód umiłował.

Miedzy młodzieńcami—Innymi synami Bożymi, z którymi mamy społeczność.

Pragnąłem siedzieć i siedzę—“Pójdźcie wy sami osobno na miejsce puste, a odpocznijcie trochę.” — Marka 6:31.

W cieniu jego—Opieki i miłości.

Bo owoc Jego—Jego doskonała owocność miłości.

Słodki jest ustom moim—“Skosztujcież, a obaczcie, jako jest dobry Pan.” — Psalm 49:9..

2:4. Wprowadził mię—Wskazał mi drogę przez Słowo i Opatrzność Swoją.

W dom wina—Aby jeść i pić z nami.

Mając za chorągiew—Chorągiew, pod którą stoczył dobry bój wiary Swej.

Miłość przeciw mnie—Miłość najwyższego stopnia, pod której sztandarem i my kroczymy.

2:5. Oczerstwicie mnie—Pobudźcie mnie do wojny.

Temi flaszkami—Czystymi naukami o Królestwie.

Posilcie mię—Wzmocnijcie mię do walki.

Temi jabłkami—Duchowym pokarmem — niebiańskim chlebem.

Boć omdleam od miłości—Choruję od miłości, jestem zanadto uczuciową i śpiącą, i niedostatecznie poświadomioną o tem, że prawdziwa miłość wymaga usługomości i wiele ofiar.

2:6. Lewica jego—Jego moc, ilustrowana w sposobie wprowadzania Jego ludu we wszelką niezbędną Prawdę.

Pod Głową moją—Kierując moim umysłem.

A prawica jego—Jego moc, ilustrowana w opatrności i protekcji przed wszystkim, co jest szkodliwe dla mnie.

Oblapia mię—“Bezpieczni w rękach Pańskich jesteśmy w każdy czas.”

2:7. Poprzysięgam was—Muszę ogłosić wam to poselstwo.

Córki Jeruzalemskie—Córki Królestwa Bożego.

Przez sarny—Które uważasz za najpiękniejsze na świecie, jak to jest ilustrowane przez rzeźby na twych posiadłościach ziemskich.

I łanie—Rzeczy, które uważasz za pełne łaski, a przeto reprezentujące twe kościoły, kolegia, szpitale, czytelnie i dobroczynne zakłady.

Polne—Światowe, z obecnego porządku rzeczy.

Abyście nie budziły—Nie wszczynały żadnego ruchu.

I nie przerywały snu miłego mego—Aby objąć kontrolę nad sprawami świata.

Dokąd nie zechce—Bo gdy powstanie On, aby objąć władzę, "będzie czas ucisku, jakiego świat nieznał, odkąd poczęły być narody," podczas którego wszystkie te rzeczy, obecnie drogie sercu twemu, obrócone będą wniwecz.

2:8. Głos miłego mego—Kościół nagle rozpoznaje radosny głos Pana, zbliżającego się po raz wtóry na ziemię.

Oto On idzie—O północy stał się krzyk: Oto Oblubieniec idzie!

Skacząc—Zmieniając formę.

Po tych górach—Autokratycznych rządach Hiszpanii, Portugalii, Szwecyi, Rosyi, Turcyi, Persyi i Chin.

A poskakując—Druzgocząc stare zwyczaje i stare polityczne partye, i stawiając ludzi na stopie postępowej.

Po tych pagórkach—Mniej autokratycznych królestwach, jak Stany Zjednoczone, Meksyk, Wielka Brytania, Francya itd. "Góry jako wosk stopnieją, podczas obecności Pańskiej."

2:9. Miły mój podobny jest—W najszybszym rozpędzie.

Sarnie, albo młodemu jelenkowi—Szybko przeskakującemu z góry na górę, przygotowując świat na swe panowanie.

Oto On stoi—"Oto stoi między wami Ten, którego nie znacie."

Za ścianą naszą—Za ścianą ziemskiego mieszkania naszego, a przeto niewidzialny dla oka ludzkiego.

Wygłąda—Wgłąda do środka.

Z okien—Z okien duszy, oczyma wyrozumienia.

Patrzy—Objawiając Samego Siebie przy wtórej obecności.

Przez kraty—Równoległości i krzyżowe odnośniki Pisma Świętego.

2:10. Ozwał się miły mój—"Uszy twe usłyszą głos, mówiący za tobą."

A rzekł mi—Przez usta Swych proroków i Apostołów.

Wstań, przyjaciółko moja—"Ocuć się, ocuć się; oblecz się w moc twoją." — Izaj. 52:1.

Piękna moja—"Oblecz się w szatę ochędóstwa twego."

A pójdź—Ze mną z ziemskiego do niebieskiego stanu.

2:11. Albowiem oto minęła—Wkrótce minie.

Zima—Czas palenia kąkol; “módlcie się, aby uciekanie wasze nie było w zimie.”

Deszcz—Napływ wód Prawdy.

Przyszł i przestał—Dzieło żniwa jest całkowicie dokonane: będzie dokonane w czasie tu oznaczonym.

2:12. Kwiatki—Obietnice nowego plonu.

Się okazują na ziemi—Między klasą restytucji.

Czas śpiewania przyszedł—Czas harmonijnego zestawienia prawd.

A głos synogarlicy—“Zgromadzenie biednych” jest w ten sposób określone przez Psalmistę.

Słychać w ziemi naszej—Biedni poczynają nabierać nadziei; zwiastuny Nowej Ery są wokoło.

2:13. Figowe drzewo—Naród żydowski.

Wypuszcza—“A od drzewa figowego nauczcie się tego podobieństwa: Gdy się już gałąź jego odmładza i liście wypuszcza, ... wiedzcież, iż przybliżyło się Królestwo niebieskie.”

Niedojrzałe figi swoje—Plany odbudowy Palestyny.

A macice winne—Szczepione prawicą Ojcowską.

Rozkwitłe—Przynoszące owoce miłości, wesela, pokoju nieskwapliwości, dobrotności, dobroci, wiary, cichości i wstrzeźliwości.

Wonią wydały—Wydały przyjemny aromat winiarzowi. “Ojciec mój jestci winiarzem.” — Jana 15:1.

Wstań przyjaciółko moja—“Ocuć się ty, która śpisz, a powstań z umarłych.”

Piękna moja—Królowo w złocie z Ofir, Córko Wielkiego Króla.

A pódź—“A zapomnij narodu twego i domu ojca twojego.” — Psalm 45:14.

2:14. Gołębico moja—Oblubienica przemawia do swego niewidzialnego Pana.

Mieszkająca w rozpadlinach—Niby uszkodzonych częściach.

Skalnych—Królestwa, “kamień, który nie był w ręku, odcięty.” — Dan. 2:34.

W skrytościach—Ciemnych zaułkach doświadczeń życiowych, gdzie czasami stajemy, drżąc z przestachu.

Objaw mi oblicze twoje—“Gdy się ocucę, nasycony będę obrazem obliczności twojej.” — Psalm 17:15.

Niech usłyszę głos twój—Owce idą za Nim, bo znają głos Jego.

Albowiem głos Twój wdzięczny—“Rozlała się wdzięczność po wargach twoich.” — Psalm 45:3.

A oblicze twoje pożądane—“Chcę, aby gdzieś ja jest, i oni byli ze mną, aby oglądali chwałę Moją.” — Jana 17:24.

2:15. Połapcie nam lisy—Odejmijcie od was chytre upadłe skłonności cielesne.

Lisy małe—Tajemne początki grzechu w umyśle.

Które psują winnice—Które powstrzymują owocność miłości, tak miłą w widzeniu Bożem.

2:16. Miły mój jest mój—“Nie może rzec... Głowa nogom: Nie potrzebuję was.” — 1 Kor. 12:21.

A jam jest jego—“Jeśliby rzekła noga: Ponieważem nie jest ręką, nie jestem z ciała; izali dlatego nie jest z ciała?” — 1 Kor. 12:15.

Który pasie—Zsyła duchowe błogosławieństwa na nas.

Miedzy lilijami—“Poprowadzi cichych w sędzie, a nauczy pokornych drogi swojej.” — Psalm 45:9.

2:17. Ażby się okazał ten dzień—Ażby zupełnie zaświtał Poranek Królestwa Mesjaszowego.

A cienie—Panowania grzechu i śmierci.

Przeminęły—Na zawsze.

Nawróć się—Nadal ukrywaj się przed oczyma świata.

Bądź podobny—W najszybszym rozpędzie.

Miły mój, sarnie albo jelonkowi młodemu—Skaczącemu z góry na górę — z królestwa na królestwo.

Na górach—Pogańskich królestwach.

Beter—Górach rozłączenia, które dzielą nas od Ciebie, a Ciebie od dawna przyobiecanego panowania.

3:1. Na łożu mojem—Łożu wyznania sekciarskiego, z którego byłam wziętą, a w którym wielu dotychczas pozostaje.

W nocy—Gdy jeszcze byłam w ciemności, względem Wielkiego Planu Bożego.

Szukałam tego—Szukałam bliskiej społeczności z Chrystusem.

Którego miłuje dusza moja—“Ten, który miłuje ojca swego lub matkę swoją... syna lub córkę swoją nademnie nie jest mnie godzień.”

Aleń go nie znalazła—Bo spałam w łóżku sekciarskiem, zamiast wyjść naprzeciw Niemu na powitanie.

3:2. Już tedy wstanę—Ponieważ łożo sekciarskie, jest mi niewygodne a “zwłaszcza krótsze, niżby się kto mógł rozciągnąć i nakrycie wąskie, choćby się skurczył.” — Izaj. 28:20.

A obieże miasto—Zainteresuję się czynnościami Chrześcijaństwa.

Po rynkach—Wstąpię na szeroką drogę uciech światowych.

I po ulicach—Wniknę w sprawy jego rządów.

Będę szukać tego—Będę starała się znaleźć miejsce spoczynku.

Którego miłuje dusza moja—Za którym dusza moja wzdycha. “My, którzyśmy uwierzyli, wchodzimy do odpoczynienia.”

Szukałam go—Szukałam spokoju serca w ten sposób.

Aleń go nie znalazła—Znalazłam tylko większą zgryzotę i ból ducha.

3:3. Natrafili mię—Dostali mię pod swoje wpływy.

Stróżowie—Nominalnego Syonu — kler.

Którzy chodzili po mieście—Którzy nadzorowali systemy nominalnego chrześcijaństwa, czyli Babilon.

I spytałam—Będąc głęboko zainteresowana przedmiotem przyobiecane go powrotu naszego Pana.

Widzieliście tego—Czyście rozpoznali fakt Obecności Oblubienicy?

Którego miłuje dusza moja—Lecz na to pytanie nie było odpowiedzi, a to z tej przyczyny, że "stróżowie onego miasta są ślepi, wszyscy zgoła nic nie umieją, wszyscy są psami niemymi, nie mogą czekać." — Izaj. 56:10.

3:4. A gdy maluczko—Chrystus nie jest daleko od nas.

Odeszłam od nich—Uwolniłam się z więzów, jakie mnie kępowały w nominalnych kościołach.

Zarazem znalazła tego—Zapoznałam się z dowodami obecności (Parousii) Jego.

Którego miłuje dusza moja—Powinniśmy żyć dla Tego, który umarł za nas.

Uchwyciłam się Go—"Trzymaj, co masz, aby nikt nie wzięt korony twojej."

A nie puszczę Go—"Nie puszczę Cię, aż mi będziesz błogosławił." — 1 Moj. 32:26.

Aż Go wprowadzę—Aż towarzysząc Mu, zaprowadzę Go.

Do domu matki mojej—Do pozaobrazowego namiotu Sary.

I do pokoju—Nieba samego.

Rodzicielki mojej—Czyli Przymierza Sary.

3:5. Poprzysięgam was—Muszę ogłosić wam to poselstwo.

Córki Jeruzalemskie—Córki Królestwa Bożego.

Przez sarny—Które uważasz za najpiękniejsze na świecie, jakto jest ilustrowane przez rzeźby na twych posiadłościach.

I łanie—Rzeczy, które uważasz za pełne łaski, a przeto reprezentujące twe kościoły, kolegia, szpitale, czytelnie i dobroczynne zakłady.

Polne—Światowe, z obecnego porządku rzeczy.

Abyście nie budziły—Nie wszczynajły żadnego ruchu.

I nie przerywały snu miłego mego—Aby objąć kontrolę nad sprawami świata.

Dokąd nie zechce—Bo gdy powstanie On, aby objąć władzę, będzie czas ucisku, jakiego świat nie znał, odkąd poczęły być narody," podczas którego wszystkie rzeczy, teraz drogie sercu twemu, obrócone będą wniwecz.

3:6. Któryż to jest, co występuje—Tak zapytują się Chryścianie z imienia o wtórem przyjsciu naszego Pana.

Z puszcy—Będąc zaskoczeni Wielkim Uciskiem, rozpoznają, że dawno przyobiecane wtóre przyjscie naszego Pana jest dokonanym faktem.

Jako słupy dymu—Wszechmocny w całym majestacie, obecny lecz niewidzialny dla oka ludzkiego. "I da cuda na niebie i na ziemi, krew ogień i słupy dymowe." — Joel 2:30.

Okurzony będąc myrrą—Namaszczony będąc mądrością i kadzidłem—I czcią dla Jehowy.

Z wszelkimi proszkami—Z wszystkimi składnikami oleju namaszczenia, symbolu Ducha Świętego.

Aptekarza—Ojca Niebieskiego. "Boć mu nie pod miarą daje Bóg Ducha." — Jana 3:34.

3:7. Oto łoże Jego—Jego i nasze miejsce wiecznego spoczynku.

To jest Salomonowe—Chrystusa w chwale.

Okóło którego stoi—Dzieląc lud Boży od przyobiecanego odpocznienia.

Sześćdziesiąt mocarzów—Sześćdziesiąt stuleci, w których zło było dozwolone.

Z mocarzów—Niewzruszonych, niedozwyciężenia.

Izraelskich—Ludu Bożego. Wszystkie wieki należą do Boga i są sługami Jego, spełniającymi Jego świętą wolę.

3:8. Wszyscy ci trzymają miecze—Od zabójstwa Abła dotąd, wieki splamione są rozlewem krwi.

Będąc wyćwiczeni do bitwy—Wojny nie ustawały przez cały ten czas.

Każdy z nich ma swój miecz—Każdy wiek odznacza się innymi narzędziami wojennymi.

Przy boku swym—Gotowy do użytku za najmniejszą prowokacją.

Dla strachu—Wielka światowa wojna wynikła z wzajemnej bojaźni i nieufności.

Nocnego—Czyli czasu dozwolenia złego.

3:9. **Pałac—Appiryon**, wspaniała karetą, w której król wyjeżdża po królowę, wracającą do stołecznego miasta. Wyobraża ona ognisty wóz Eliasza, który odwiózł go od ziemskich scen — znamienne widowisko, jakim się zakończył ten wiek.

Sobie król Salomon wystawił—Chrystus w chwale.

Z drzewa Libańskiego—Świątyni. Drzewo użyte do budowy figuralnej świątyni było cedrowe i jodłowe, a pochodziło z lasów Libanu.

3:10. **Słupy jego poczynił**—Narożnikowe słupy, tuż poza miejscem największej chwały.

Srebrne—Wyobrażające Wielką Kompanię.

A pokład jego—Baldachim; "Aby On między wszystkimi przodkował."

Złoty—Co oznacza Boską naturę.

Podniebienie—Siedzenie; Tron Królewskiego Kapłanstwa.

Szariatne—Szariat jest symbolem królewkości.

A wewnątrz—Serce jego.

Usłany jest miłością—Miłością najwyższego stopnia — miłością dla nieprzyjaciół.

Córek Jeruzalemskich—Nominalnych dzieci; nominalnego duchowego Izraela.

3:11. **Wynijdźcie**—"Wynijdźcie z Babilonu."

Córki Syońskie—Ludu mój — ludu Boży.

A oglądajcie króla Salomona—Oglądajcie z bliska Chrystusa.

W koronie—W Koronie Żywota Boskiej natury.

Którą ukoronowała—Chwałą i cziłą.

Matka jego—Przymierze Sary.

W dzień—Zesłania Ducha Świętego na Zielone Świątki.

Zrękowin jego—Gdy pozafiguralny Eleazar został przyjęty przez pozafiguralną Rebeke.

I w dzień—Który teraz już się przybliżył.

Wesela serca jego—Wesela Barankowego. "Błogostawieni, którzy są wezwani na wieczerzę wesela Barankowego." — Obj. 19:9.

4:1. O jakoś ty piękna—Znów Pan przemawia do Swej Oblubienicy.

Przyjaciółko moja—“Większej miłości nad tę żaden nie ma, jedno gdyby kto duszę swoją położył za przyjaciół swoje.” — Jana 15:13.

O jakoś ty piękna—“Zakocha się król w piękności twojej.” — Psalm 45:12.

Oczy twoje jako oczy gołębicy—Niebiańska mądrość.

Włosy twoje—Jeśli niewiasta zapuszcza włosy, jest jej ku poczeiwości, przeto, iż jej włosy dane są za przykrycie. Sprawiedliwość Chrystusa jest chwałą i przykryciem Oblubienicy.

Jako trzoda kóz—Gęste i wspaniałe.

Które widać na górze Galaad—Trzody kóz na gorze Galaad są do dziś bardzo duże.

4:2. Zęby twoje—Członki przeżuujące pokarm duchowy.

Jako stado owiec—Lśniącej w świetle słonecznym.

Gdy wychodzą z kąpeli—Oczyszczone saliwacją.

Z których każda miewa po dwojgu—Stąd też przychodzą one w parach.

A nieplodnej niemasz—Każda ma swego towarzysza.

Miedzy niemi—Zęby są doskonałe w kształcie i w liczbie, co ilustruje zdolność Oblubienicy przeżuwania pokarmów duchowych, które są dla dorosłych.

4:3. Wargi twoje—“Panie! otwórz wargi moje, a usta moje opowiadać będą chwałę twoją.” (Psalm 51:17). “Radosem warg śpiewaniem wychwalają cię usta moje.”

Jako sznur karmazynowy—Jak karmazynowy sznur — okupu rozciąga się przez całe Słowo Boże, tak i ty — bo na usiach twoich są słowa żywota.

A wymowa twoja wdzięczna—“Popłynie jako rosa wymowa moja.” — Psalm 3 2:2.

Skronie twoje—Umysł twój, umysł Nowego Stworzenia.

Miedzy kędzierzami twemi—Poza zasłoną; zmysł nowy jest ukryty poza zasłoną ciała.

Są jako sztuka jabłka granatowego—Jabłko granatowe zawiera w sobie soki wszystkich innych owoców. Przeto dobrze ilustruje ono Nowy Umysł, który pod wpływem Ducha Świętego doprowadza do doskonałości owocność miłości, w której środkują się wszystkie łaski Chrześcijańskiego charakteru.

4:4. Szyja twoja—Zgodność znoszenia trudności.

Jest jako wieża Dawidowa—Dawid był typem Kościoła wcujującego.

Z obronami wystawiona—Przeznaczona na pomieszczenie wielu.

W której tysiąc—“Mąż jeden z was będzie uganiał tysiąc.” — Jozue 23:10.

Tarczy wisi i wszystka broń mocarzów—“Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.” — Filipen. 4:13.

4:5. Obie piersi twoje—“Ssać będziecie, i sycić się piersiami pociech Jego; ssać będziecie, i rozkoszami opływać w jasności chwały Jego.” — Izaj. 66:11.

Jako dwoje bliźniąt—Nowy i Stary Testament stanowią jedną księgę i są pisane w jednym duchu i celu, będąc jednego pochodzenia.

Sarnich—Wyobrażających Pismo Święte, pisane z natchnienia Bożego.

Które się pasą między lilijami—“Poprowadzi cichych w sądzie, a nauczy pokornych drogi swojej.” — Psalm 25:9.

4:6. Ażby się okazał—Zupełnie zaświtał. To mówi Oblubienica.

Ten dzień—Dzień Tysiąclecia.

A cienie—W dolinie cienia śmierci, gdzie się obecnie znajduję.

Przeminęły—Na zawsze.

Wynijde—W duchu.

Na górę myrry—Królestwa Mądrości.

I na pagórek kadzidla—Czci i adoracyi.

4:7. Wszystkaś ty jest piękna—Nienaganiona i bez zmazy. Pan odpowiada.

Przyjaciółko moja—Miłość Jego względem was objawia się w tem, iż "Chrystus, gdyśmy jeszcze byli młodymi, według czasu umarł za niepobożnych." — Rzym. 5:6.

A zmyś—Zachowałeś szaty swoje czyste i niezmazane od świata.

Niemasz w tobie—"Jeśli wyznamy grzechy nasze, wierzyć jest Bóg i sprawiedliwy, aby nam odpuścił grzechy, i oczyścił nas od wszelkiej nieprawości." — 1 Jana 1:9.

4:8. Pójdiesz ze mną—Do naszej Niebieskiej posiadłości.

Z Libanu—Z obecnego niedoskonałego stanu. Figuralna świątynia była zbudowaną częściowo z drzewa cedrowego i jodłowego z Libanu; lecz nasamprzód trzeba było je ścinać, obrabiać i ogładzać.

O Oblubienico moja—Moja zaręczona dziewico.

Ze mną z Libanu—Zaledwie wstępujesz w moje ślady, po ścieżce, którą ja kroczyłem.

A spojrzysz z wierzchu góry Amana—Widok z wierzchołka góry Amana jest nie do opisanego wspaniały. Zwróć się myślą do scen niebiańskich.

Z wierzchu góry Sanir—Wyobrażającej doczesne cierpienia i srogi doświadczenia.

I Hermon—Zwróć się myślą poza czas urągania i szorstkiego obchodzenia się z tobą przez ludzi światowych.

Z jaskiń lwich—Obecnie znajdujemy się w jaskiniach lwich, lecz wzniesmy się myślą poza nie. Teraz Szatan, jako lew ryczący obchodzi, szukając, kogoby pożreć. Potem nie będzie "lwa" w królestwie Chrystusowem.

I z gór—Z królestw tego świata. Patrzmy poza nie.

Lampartowych—Góry lampartowe wyobrażają papieństwo i wszystkich, co mają ducha papieskiego. "A bestya, którąm widział, podobna była lampartowi."

4:9. Ujęłaś serce moje—Tak, iż zachwycam się tobą.

Siostro moja, oblubienico moja—Oblubienica Chrystusa jest Jego siostrą, albowiem Jego Ojciec jest jej Ojcem. "My tedy, barcia! tak jako Izaak, jesteśmy dziećmi Obietnicy." — Gal. 4:28.

Jednem okiem twojem—Zmysłem rozeznaćczym. “Jeśliby tedy oko twoje było szczere, wszystko ciało twoje jasne będzie.” — Mat. 6:22.

I jedynym łańcuchem na szyi twojej—Jedynym jarzmem służalności — poświęceniem się na służbę Wielkiego Króla.

4:10. O jakoż są ucieszne miłości twoje—O jakoż różne i wspaniałe są jej objawy.

Siostró moja, oblubienico moja—Córko Mego Ojca; ulubiona dziewico moja.

O jako daleko zacniejsze miłości twoje—Przywiązanie do Mnie.

Niż wino—Niż twoje doktryny, które niegdyś były błędne i upajające.

A wonności maści twoich—Przyjemną maść olejku namaszczenia — Ducha Świętego.

Nad wszystkie rzeczy wonne—Nad wszystkie inne cnoty.

4:11. Plastrem miodu opływają wargi twoje—Usta twoje głoszą radosną nowinę naprawienia wszystkich rzeczy.

Oblubienico moja—Przyszła małżonko moja.

A wonność szat twoich—Szaty sprawiedliwości Chrystusowej.

Jako wonności—Życie dające wonności.

Libanu—Drzew cedrowych i jodłowych Libanu.

4:12. Ogrodem zamknionym jesteś—Ogrodem serca, zamknionym dla wszystkich, prócz jego właścicieli.

Siostró moja, oblubienico moja—Córko Mego Ojca; przyszła małżonko moja.

Źródło zamknięte—“Ta woda, którą ja mu dam, stanie się w nim studnią wody, wyskakującej ku żywotowi wiecznemu.” — Jana 4:14.

Zdrój zapieczętowany—Zapieczętowany sygnetem samego króla, aż do czasu połączenia wszystkich źródeł przy zmartwychwstaniu w jeden źródło, z którego wypływać będzie Rzeka Żywota.

4:13. **Szczepki twoje**—Szczepki serca twego.

Są sadem jabłek granatowych—Jabłko granatowe zawiera w sobie soki wszystkich innych owoców; przeto dobrze ilustruje ono Nowy Zmysł, który pod wpływem Ducha Świętego, doprowadza do doskonałości owocność miłości, w której środkują się wszystkie łaski Chrześcijańskiego charakteru.

Z owocem wdzięcznym—Z przyjemnemi właściwościami.

Cyprysu—Wyobrażającego odpocznienie i ufność.

I szpikanardu—Wielkie przywiązanie, ilustrowane przez Maryi słoik alabastrowy.

4:14. **Szpikanardu i szafranu**—Wyobrażającego wielkie przywiązanie i cierpliwe znoszenie wszelkich trudności.

Kasyi i cynamonu—Umiejętności i wyrozumienia.

Ze wszystkiemi drzewami kadzidło przynoszącemi—Kadzidło wyobraża cześć i adorację.

Myrry i aloesu—Mądrości i cierpliwości.

Ze wszystkiemi osobliwemi rzeczami wonnemi—Z resztą elementów Chrześcijańskiego charakteru.

4:15. **O źródło**—W pośrodku ogrodu.

Ogrodne—Piękne, czyste, dające życie.

Zdroju wód żywych—Orzeźwiający cały świat w Nowym Wieku. "Ta woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim studnią wody, wyskakującej ku żywotowi wiecznemu."—Jana 4:14.

Które popłyną z Libanu—Czyste, orzeźwiające.

4:16. **Powstań wietrze północny**—Powstań burzo przeciwności — Oblubienica mówi.

A przyjdź, wietrze z południa—Wiatr z południa jest łagodny. Niektóre dni są radosne, a niektóre smutne.

Przewiej ogród mój—Ogród serca mego, w którym dojrzewają owoce charakteru mego.

Niech płyną—Niech objawia się Panu i innym.

Wonności jego—Aromat dobrych uczynków, przyjemnych słów, i szlachetnych myśli.

Niech przyjdzie miły mój—Oblubieniec, Chrystus.

Do ogrodu swego—Do serca mego.

A niech je—Pryswaja dla swego użytku i chwały.

Rozkoszne owoce swoje—Owoce miłości, które uprawiał we mnie.

5:1. Przyszedłem—Pan odpowiada.

Do ogrodu mego—Przyjąłem twe zaproszenie, aby wieczerzać z tobą.

Siostró moja, przyjaciółko moja—Córko Mego Ojca, przysła małżonko Moja.

Zbieram myrrę moją—Mądrość, przeważnie zdobyta gorzkie doświadczenie. Wyraz "myrra" ozaczca "gorzkość."

Z rzeczami wonnemi mojemi—Wonnemi i miłemi składnikami Ducha Świętego.

Jem—Przyjmuję, przyswajam i trawię.

Z miodem moim—Z ofiarami czci, które składali.

Plastr mój—Ofiarujących się.

Piję wino moje—Zauważyłem doktryny, jakich nuczasz.

Z mlekiem mojem—Zauważyłem także, sposób i ducha, w jakim przedstawiasz mleko Słowa Bożego tym, którzy jeszcze nie podrośli.

Jedźcież, przyjaciele—Pan odzywa się do nędznego świata.

Pijcie, a pijcie dostatkiem, mili moi—"Nuż wszyscy pragnący pójǳcie do wód, i wy, co niemacie pieniędzy, pójǳcie, kupujcie i jedźcie, pójǳcie, mówię, kupujcie bez pieniędzy i bez zapłaty, wino i mleko." Iza. 55:1.

5:2. Jać się—"A gdy oblubieniec odwłaczał z przyjaciemi, zdrzemały się wszystkie i posnęły." Klasa głupiej panny jest tu przedstawiona. — Mat. 25:5.

Ale serce moje czuje—Głupie panny są w sercu lojalne Panu.

I słyszy głos miłego mego—Rozpoznaje znaki wtórego —przyjścia naszego Pana.

Kończącego—"Oto stoję u drzwi i kołaczę." — Obj. 3:20.

I mówiącego: Otwórz mi—“Jeśli by kto usłyszał głos mój, i otworzył drzwi, wnijdę do niego.” — Obj. 3:20.

Siostró moja, przyjaciółko moja—Głupie panny są dziećmi jednego Ojca i narodzeni z Przymierza Sary; jednak Pan nie nazywa ich swoją Oblubienicą.

Gołębicó moja, uprzejma moja—Wielka Kompania ma szczerze intencje.

Albowiem głowa moja—“Czyniąc ślub Nazarejstwa, aby byli odłączeni Panu.” — 4. Moj. 6:2.

Pełna jest rosy—Świeżości i energii. “Rozrodzi się płód twój z żywota jako rosa na świtanie.” — Psalm 110:3.

A kędzierze moje—“Po wszystkie dni ślubu Nazarejstwa swego brzytwa nie postoi na głowie jego, aż wynijdzie czas, do którego się poświęcił Panu; będzie świętym, a zapuści włos na głowie swojej.” — 4. Moj. 6:5.

Kropki—Doświadczenia.

Nocnych—Moje poświęcenie Jehowie było stałe podczas ciemnej nocy grzechu.

5:3. I odpowiedziałam: Że zwlekłam—Chwilowo odłożyłam — odpowiada klasa głupich panien.

Suknię moję—Szatę Weselną jakąś przygotował.

Jakoż ją oblec mam—Jestem w pośrodku ciemnej nocy, czasu Wielkiego Ucisku.

Umyłam nogi moje—Należę do parafii i spełniam wszystkie me powinności kościelne.

Jakoż je zmazać mam—Dlaczegoż mam opuścić sekciarskie łóżę, słuchając Twego głosu, i wyjść z Babilonu?

5:4. Miły mój—Z wielkiej Swej miłości i miłosierdzia dla mnie.

Ściągnął rękę swoją dziurą—Swoją mocą poruszył wielkim zamkiem czasu.

A wnętrzości moje—Serce moje.

Wzruszyły się we mnie—Obudziłem się do czynu, lecz już za późno, by udać się z Nim na wesele.

5:5. I wstałam—Rozpoczęłam czynności.

Abym otworzyła miłemu memu—Zaraz po skończeniu żniwa.

A oto z rąk mych—Trzymających klucze do Biblii, Wykłady Pisma Świętego.

Kapała myrra—Mądrość, wzięta z **Wykładów Pisma Świętego**, dotychczas zaniedbanych.

A z palców moich myrra ciekąca—Znajomość zarysów Teraźniejszej Prawdy.

Na rękojeść—Znaki około linii prorockich.

Zawory—Zarysy czasów i chwil w Boskim Planie Wieków.

5:6. Otworzyłam milemu memu—Po skończeniu Żniwa.

Ale miły mój—Wierny Swemu Słowu.

Już był odszedł—"A te, które były gotowe, weszły z nim na wesele." — Mat. 25:10.

I minął—I zamknięte są drzwi.

Omdlałam była na głos jego—Nie miałam tej miłości, wiary i nadziei, aby być natychmiast posłuszną.

Shukałam go—"Wiele ich będą chcieli wniknąć, ale nie będą mogli, gdy wstanie gospodarz i zamknie drzwi." Łuk. 13:24.25.

Alem go nie znalazła—"To mówi on... który zawiera a nikt nie otwiera. — Obj. 3:7.

Wołałam go—"Nie każdy, który mówi: Panie, Panie! wnikdzie do królestwa niebieskiego." — Mat. 7:21.

Ale mi się nie ozwał—Nie dał żadnej nadziei, bym mogła stać się Jego Oblubienicą i Współ-dziedziczką.

5:7. Natrafili mnie stróże—Stróże w nominalnym Syonie, czyli kler nominalnego kościoła.

Co chodzą po mieście—W Chrześcijaństwie, obserwując mój krok przyjęcia Teraźniejszej Prawdy i opuszczenia ich systemów.

Ubili mnie—"Nałożyli strzałę swoją, słowo jadowite. — Psalm 64:4.

Zranili mnie—Zaszkodzili mej reputacyi.

Wzięli i płaszcz mój ze mnie—Poduszczali lud, aby prześladował mnie.

Stróże murów—Świeccy władcy państw Chrześcijańskich.

5:8. Poprzysięgam was—Klasa Głupich Panien dalej mówi.

Córki Jeruzalemskie—Wszyscy, którzy mówią, że Go miłują.

Jezlibyście znalazły miłego mego—Jeśli sami posiadacie nadzieję być z Klasy Oblubienicy.

Abyście Mu powiedziały—Dały mu do wiadomości.

Żem od miłości zachorowała—Żadną jestem społeczności, pragnę ujrzeć twarz Jego, pomimo tego, że nie zwierzyłam się Mu w właściwym czasie.

5:9. Cóż ma miły twój—Lud Boży z imienia, znajdujący się w nominalnym Syonie, poczyną mówić.

Nad innych miłych—Dla czego oceniasz Chrystusa więcej od nas?

O najpiękniejsza między niewiastami—Lud Boży z imienia, znajdujący się w nominalnym Syonie, rozpoznaje fakt, że ostatni pomiędzy nimi, posiadający zmysł duchowy, opuszczają ich.

Co ma miły twój nad innych miłych—Dla czego okazujesz tak wielkie zakłopotanie względem niego?

Że nas tak poprzysięgasz—Chcielibyśmy wiedzieć przyczynę, tak głębokiego zmartwienia twego, i dlaczego nie przestajesz mówić: "Pomięło żniwo, skończyło się lato, a myśmy nie wybawieni." — Jer. 8:20.

5:10. Miły mój biały—"Święty, niewinny, niepokalany, odłączony od grzeszników." (Żyd. 7:26). Klasa Głupich Panien odpowiada ludowi Bożemu z imienia w nominalnym Syonie.

I rumiany—Ze względu na bok przebity na Kalwarii, "A przyodziany był szatą omaczaną we krwi."—Ob. 19:13.

I zacniejszy nad innych dziesięć tysięcy—Dowódca — naczelný pośród dziesięć tysięcy wojaków.

5:11. Głowa jego—"A onego dał za głowę nad wszystkim kościołem, który jest ciałem jego, i pełnością tego, który wszystko we wszystkich napełnił." — Efez. 1:22.

Jako bryła szczerzego złota—"Który sam ma nieśmiertelność." — 1 Tym. 6:16.

Włosy jego kędzierzawe—Jego poświęcenie jest zupełne i doskonałe.

Czarne jako kruk—I pozostał wiernym aż do śmierci.

5:2. **Oczy jego**—Mądrość.

Jako gołębiczy—Spokojne i łagodne. — Jak 3:17.

Nad strumieniami wód—Przy źródłach prawdy.

Jako umyte w mleku—Mleko jest symbolem pierwszych zasad prawdy.

Stojące w mierze swojej—W zupełnej harmonii.

5:13. **Policzki jego**—Twarz jego zwrócona jest ku mnie.

Jako zagonki ziół wonnych—Uosobienie wszelkiej cnoty i łaski.

Jako kwiatki wonnych rzeczy—Znaczna ilość wonności, z kwiatów wspinających, które swą pięknnością i wonią zwracają na się uwagę.

Wargi jego jako lilije—Mowa jego skromna, piękna i miła. "Nigdy tak nie mówił człowiek, jako ten." — Jan. 7:46.

Wypuszczając myrrę ciekącą—Spływ mądrości pochodzącej z góry. "Popłynie jako rosa wymowa moja." 5. Moj. 32:2.

5:14. **Ręce jego**—Zwijające lub rozwijające księgi pergaminowe.

Jako pierścienie złote—Zastosowane do kształtu zwiniętej księgi. "Godzienieś jest wziąć księgi i otworzyć pieczęci ich." — Obj. 5:9.

Osadzone drogim kamieniem, hijacyntem—Ojcowska miłość. Zob. Obj. 21:20.

Brzuch jego—Słowo to oznacza całe ciało od ramion do goleni.

Jako glanc kości słoniowej—Piękny widok.

Szafiorem osadzonej—Wierność. (Zob. Obj. 21:20).

"I widzieli Boga Izraelskiego; a było pod nogami jego jako robota z kamienia szafirowego." 2. Moj. 24:10.

5:15. **Golenie jego**—Członki, które nosiły ciężar pracy całego Ciała.

Jako słupy marmurowe—"Kto zwycięży, uczynię go filarem w kościele Boga mego." — Obj. 3:12.

Postawione na podstawkach—Nogi, czyli ostatnie członki kościoła.

Złota wybornego—“O, jako piękne na górach są nogi Jego.”

Oblicze jego—Uśmiech łaski.

Jako Liban—Czysty, orzeźwiający i wzmacniający.

Wyborne jako cedry—Wyobrażające wieczne życie.

5:16. **Usta jego**—Słowa Jego. “Nie samym chlebem człowiek żyć będzie, ale każdym słowem pochodzącem z ust Bożych.” — Mat. 4:4.

Nader słodki—“I wszyscy mu dawali świadectwo, i dziwowali się dla wdzięczności onych słów, które pochodziły z ust Jego.” — Łuk. 4:22.

A wszystek jest pożądany—Jest niemożliwem określić całkowicie Jego zacności, w Nim bowiem jest ześrodkowane wszystko, czego by można pożądać.

Takić jest miły mój—Ten, którego nadewszystko miłuję.

I taki przyjaciel mój—“Znalazłem Przyjaciela!”

O córki Jeruzalemskie—Wy, którzy tylko nominalnie jesteście Jego.

5:17. **Gdzież poszedł miły twój**—Gdy drzwi zostaną zamknięte, wtedy ci, którzy są Chrystusowi tylko z imienia, poczną słuchać poselstwa klasy Głupich Panien.

O najpiękniejsza między niewiastami—Najwięcej rozwinięta duchowo z pośród nas.

Gdzie się obrócił miły twój—Przedstawia się nam iż On całkiem odsunął się od nas.

A szukać Go będziemy z tobą—Pokaż nam w Piśmie Świętem, w jaki sposób teraz możemy Go odnaleźć.

6:1. **Miły mój**—Ocuciwszy się, Klasa Głupich Panien objaśnia lud Boży z imienia, który znajduje się w nominalnym Syonie.

Wstąpił—Chrystus Pan przyszedł po wtóre.

Do ogrodu swego—Wziąwszy z sobą Swoją Oblubienicę.

Miedzy zagonkami ziół wonnych—Aby przyjmować z Jej ogrodu serca, wonne i miłe składniki Ducha Świętego.

Aby pasł w ogrodach—Przyjmował drogocenne owoce miłości, wesela, pokoju, cierpliwości, dobroci, łagodności, ufności, cichości i wstrzemięźliwości.

I żeby zbierał lilije—I żeby zbierał pokornych i miłych do domu Swego; żeby zbierał klasę pszenicy do gumna Niebieskiego.

6:2. Jam jest milego mego—Wielka Kompania nie zapomina, iż jest mile widziana przez naszego Pana.

A miły mój jest mój—“Zgiń, ziemską radość mnie, Jezus jest mój.”

Który pasie między lilijami—“Poprowadzi cichych w sądzie, a nauczy pokornych drogi swojej.” — Psalm 25:9.

6:3. Pięknaś ty—W sercu Pan znów mówi do Swej Oblubienicy.

Przyjaciółko moja—“Miłujcie jedni drugich jakom ja was umiłowai.”

Jako Tersa—Rozkosz.

Pięknaś jako Jeruzalem—“Miasto Wielkiego Króla.”

Ogromna—W pogromie wszystkiego, co jest złe.

Jako wojsko uszykowane—Przeciwko nieprzyjacielowi.

6:4. Odwróć oczy twoje odemnie—Zauważ skromność i pokorę Pana.

Gdyż mię one srogimi czynią—Nasz Pan ocenia cnoty Oblubienicy, chociaż one są zaledwie słabymi refleksyami Jego własnych.

Włosy twoje—Sprawiedliwość. Włosy dane były niewieście za nakrycie, i są one jej chwałą. Sprawiedliwość Chrystusa jest nakryciem Oblubienicy, i jest jej chwałą.

Są jako stada kóz—Gęste, bujne.

Które wychodzą z Galaad—Do dzisiejszego dnia, stada kóz na tej górze są niezwyklej wielkości.

6:5. Zęby twoje—Czonki przeżuujące pokarmy duchowe.

Są jako stado owiec—W lśniącym stroju.

Które wychodzą z kąpeli—Oczyszczone przez saliwę.

Z których każda miewa do dwojgu—Rodzą się w parach.

A niepłodnej niemasz—Niema żadnej bez towarzysza.

Miedzy niemi—Zęby są doskonałe w kształcie i liczbie, pokazując zdolność Oblubienicy karmienia się na twardych pokarmach, które należą się dorosłym.

6:6. **Skronie twoje**—Zmysł Nowego Stworzenia.

Miedzy kędzierzami twemi—Poza twą zasłoną; zmysł nowy jest ukryty poza zasłoną ciała.

Są jako sztuka jabłka granatowego—Jabłko granatowe zawiera w sobie soki wszystkich innych owoców; przeto dobrze ilustruje ono Nowy Zmysł, który pod wpływem Ducha Świętego doprowadza do doskonałości owocność miłości, w której środkują się wszystkie łaski Chrześcijańskiego charakteru.

6:7. **Aczkolwiek jest sześćdziesiąt żon królewskich**—Organizacje kościołów nominalnych, które jawnie się połączły z królami ziemi.

A ośmdziesiąt załóżnic—A co więcej, niedotrzymujące swych ślubów duchowej czystości. Cenzus wykazuje, iż jest ogółem 150 sekt. Zob. komentarz, Obj. 9:13, gdzie są wymienione główniejsze.

A panien bez liczby—Głupie Panny, jednak czystego serca.

6:8. **Wszakże jedna jest gołębica moja, uprzejma moja**—Czysta Oblubienica Chrystusa. "Aby byli jedno, jako i my." — Jan 17:11.

Jedynaczka—Aby odziedziczyć z Chrystusem chwałę, cześć i nieśmiertelność.

U matki swojej—Zaprzysiężonego przymierza.

Bez zmazy—Przedniejsza i uprzywilejowana.

U rodzicielki swojej—Pozafiguralnej Sary.

Ujrawszy ją córki—Nominalne dzieci Boże rozpoznają ją w czasie objawienia się Synów Bożych.

Błogosławioną ją nazwały—Błogosławili ją.

Także i żony królewskie—Te, które jawnie są połączone z kościołami w związku z ziemskimi rządami.

I założnice—Które potajemnie są tak związane.

I chwaliły ją—Przyznały w końcu, że jej droga była właściwą a uwielbienie zasłużone.

6:9. Któż to jest—Oblubienica.

Co się pokazuje—Jaśniej się świeci.

Jako zorza—W Brzasku Tysiąclecia.

Piękna—Czysta, sprawiedliwa, święta i dobra.

Jako miesiąc—“Zakon jest wypełniony w nas, to jest w tych, którzy nie według ciała lecz według ducha chodzą.”

Czysta—Chwalebna, światło dająca.

Jako słońce—“Tedy sprawiedliwi lśnić się będą jako słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha.” — Mat. 13:43.

OGROMNA—W pogromie wszystkiego co jest złe.

Jako wojsko uszykowane z chorągwiami—przeciwko nieprzyjacielowi.

6:10. Zstąpiłem—Po uwielbieniu Oblubienicy, Chrystus poczyną mówić.

Do ogrodu orzechowego—Do ogrodu serc Głupich Pańien. Ogród orzechowy nie tak wcześniej wydaje plon swoich skarbów, jak ogród wonnych ziół, do którego serce Oblubienicy jest przyrównane.

Abym oglądał owoce rosnące w dolinach—Owoce ducha klasy, która nie wzrosła z Oblubienicą do wysokości góry Faza w cnotach wiary, nadziei i miłości.

Abym obaczyła—Rezultat ich doświadczeń w czasie Wielkiego Ucisku.

Jeżeli kwitną winne macice—I jak wpłynęło to na ich charakter.

A wypuszczają pączki jabłonie granatowe—Czy można spodziewać się doskonałych owoców Ducha Świętego.

6:11. Niżem się dowiedziała—Niewiem jak to było.

Dusza moja—Pełna miłości i miłosierdzia dla nich.

Wsadziła mię na wóz—Pospieszna by nieść im pomoc

i błogosławieństwo w godzinie największych doświadczeń.

Przedniejszych z ludu mego—Z chętnego ludu mego—Oblubienica.

6:12. **Nawróć się, nawróć się**—“Nawróćcie się, synowie oporni! a uleczę odwrócenie wasze.” Jer. 3:22.

O Sulamitko—(Niewierna), Ci, którzy byli niewierni w miłości, nadziei i wierze.

Nawróć się, nawróć się, niech na cię—Mój Ojciec i Ja.

Patrzmy—Aby łaski i błogosławieństwa zlać. “Przywiodą je z weselem i z radością, a wnijdą na pałac królewski.” — Psalm 45:16.

Cóż widzicie—Wy, którzy zagłębiacie się w badaniu tych spraw.

Na Sulamitce—Która wyobraża klasę głupich panien.

Widzimy, jakoby hufy wojenne—Wielką Kompanię. “Lud wielki, którego nie mógł nikt zliczyć.” — Obj. 7:9.

7:1. **O jako piękne są nogi twoje**.—“O jako piękne są na górach nogi tego, co pocieszne rzeczy zwiastuje.” (Izaj. 52:7.) Pan znów przemawia do Swej Oblubienicy.

W trzewikach—Nogi obute “w gotowość Ewangelii pokoju.” — Efez. 6:15.

O córko książęca—Córko Króla Jehowy.

Opasania—“Wszystko ciało przystojnie złożone i spójne we wszystkich stawach, przez które jeden członek drugiemu posiłku dodaje.” — Efez. 4:16.

Biódr twoich—Które są łagodne i miłe.

Są jako zawieszania (klejnoty)—“Cić mi będą, mówi Pan zastępów, w dzień, który Ja uczynię, własnością” (klejnotami.) — Mal. 3:17.

Ręką dobrego rzemieślnika—Wszystkie dzieła rąk Bożych są doskonałe.

Urobione—“Czynem Jego jesteśmy stworzeni w Chrystusie Jezusie.” — Efez. 2:10.

7:2. **Pępek twój**—Sznur pępkowy, którym połączeni

jesteśmy z Przymierzem Sary, sznur wiary.

Jako czasza okrągła—Obszerna w objętości.

Która nie jest bez napoju—Która jest napełniona obietnicami Bożemi.

Brzuch twój—Trawiący pokarm duchowy.

Jest jako bróg pszenicy—Twardy pokarm duchowy.

Osadzony lilijami—Kwieciem pokory.

7:3. **Obie piersi twoje**—“Ssać będziecie, i sycić się piersiami pociech jego.” — Izaj. 66:11.

Jako dwoje bliźniąt—Nowy i Stary Testament, stanowią jedną księgę i są pisane w jednym duchu i celu, będąc jednego pochodzenia.

Sarnich—Wyobrażających Pismo Święte, pisane z natchnienia Bożego.

7:4. **Szyja twoja**—Zgodność znoszenia trudności.

Jako wieża z kości słoniowej—Kość słoniowa wyobraża czystość i siłę.

Oczy twoje—Niebiańska mądrość.

Jako sadzawki w Hesebon—Czyste i głębokie.

Podle bramy Betrabin—Spokojne i mocne.

Nos twój—Węch, rozeznawający między dobrym a złym pokarmem duchowym.

Jako wieża na Libanie—Wysoka, wzniosła, szlachetna.

Która patrzy ku Damaszkowi—“Widzenia piękności powstają przed nami.” “Przy kim tych rzeczy nie masz, ślepy jest; a tego, co jest daleko, nie widzi.” — 2 Piotra 1:9.

7:5. **Głowa twoja na tobie**—Zdrowy rozsądek.

Jako Karmel—(Szarłat). “Przyjdźcie teraz a rozpiejmy się z sobą, mówi Pan: Choćby były grzechy wasze jako szarłat, jako śnineg zbieleją; choć by były czerwone jako karmazyn, jako wełna białe będą.” — Izaj. 1:18.

A włosy głowy twojej—Twa sprawiedliwość. Włosy dane były niewieście za przykrycie i są jej chwałą. Sprawiedliwość Chrystusa jest przykryciem i chwałą Oblubienicy.

Jako szarłat—(Purpura.) Purpura jest symbolem królewskości. Szata sprawiedliwości Chrystusowej, którą Oblu-

bienica obecnie jest przykryta, w końcu stanie się suknią królowej.

Król byłby przywiązany—Ujęty.

Na gankach swoich—Skrępowany uroczemi wdziękami małżonki Swojej.

7:6. O jakożeś piękna—Piękna w sercu. Wszystka zacość córki królewskiej jest wewnątrz.” — Psalm 45:14.

I jako wdzięczna—Gdy Nowe Stworzenie obejmuje zupełną kontrolę.

O miłości prerozkoszna—“Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej.” — Rzym. 8:35.

7:7. Ten twój wzrost—Miara pełnego wieku Chrystusowego.

Podobny jest palmie—Wysoki, prosty.

A piersi twoje—“Piersi pociech jego.”

Gronom—To nasuwa na myśl pokarm dla zgłodniałych i napój dla spragnionych, gdy “ssać będą i sycić się piersiami pociech jego.” — Izaj. 66:11.

7:8. Rzekłem—To mówi świat w Tysiącleciu.

Wstąpię na palmę—“I pójdzie wiele narodów, mówiąc: Pójdźcie, a wstąpmy na górę Pańską, to jest, do domu Boga Jakóbowego.” — Micheasz 4:2.

Dosięgnę—Uchwycę się żywota wiecznego.

Wierchow jej—Czyli gałęzi, wyobrażających tych członków, którzy nachylają się, aby mnie podnieść z błota z dołu głębokiego.

Niechajże mi tedy piersi twoje—Karmiące spragnioną ludzkość w Tysiącleciu.

Będą jako grona winne—Dające życie i zdrowie.

A wonność nozdrzy twoich—Węch duchowy i błogosławione skutki, jakie następują.

Jako jabłęk wonnych—Tak pożądaných, jak pokarm przez głodnych.

7:9. A usta twoje—(Podniebienie). O które chwały Jehowy się odbijają.

Jako wino wyborne—Nowe wino królestwa.

Które na prost bardzo mile płynie—"Nie będę pił od-
tąd z tego rodzaju winnej macicy, aż do dnia onego, gdy go
będę pił z wami nowy w Królestwie Ojca Mego." — Mat.
26:29.

I sprawuje, że mówią—"Ocućcie się, a śpiewajcie mie-
szkający w prochu." — Izaj. 26:19.

Wargi śpiących—W śmierci.

7:10. Jam jest miłego mego—Znowu mówi Oblubie-
nica.

A do mnie jest żądza jego—"Zakocha się król w pięk-
ności twojej." — Psalm 45:12.

7:11. Przyjdź miły mój—Pan przemawia do Swej O-
blubienicy po Wielkim Ucisku.

Wyjdziemy na pole—Czyli świat, który potrzebuje na-
szej pomocy.

A przenocujemy—Chwilowo zamieszkamy.

We wsiach—"Miejże władzę nad dziesięcioma mia-
stami. (Łuk. 19:17). "Przybytek Boży jest z ludźmi."

7:12. Rano wstajemy—W zaraniu Nowego Wieku.

Do winnic—Serc ludzkości w ogóle.

Oglądamy jeśli kwitnie winna macica—Czy serca lu-
dzi zbliżają się do Boga.

Jeśli się zawiązują gronka—Czy jest zapowiednia du-
żego zbioru.

Kwitnęli jabłka granatowe—Czy są dowody, że, miłość,
radość, pokój, nieskwapliwość, dobroć i pokora, obfity o-
woc przyniosą.

Tam—Gdy zobaczysz z jak wielką cierpliwością i nie-
skończoną mądrością i miłością przygotowują ogrody serc
ludzkich.

Ci oświadczę—Uczynię, iż oceniać będziesz moje sta-
rania.

Miłości moje—Miłość, którą Ja was umiłowalem.

7:13. Polne jabłuszka wydały wonność swoją—Odro-
dzenie świata przybliżyło się.

A przede drzwiami naszymi—Święci Starego Testamen-

tu są temi bramami, przez które świat wejdzie do społeczności z Wielkim Pośrednikiem.

Są wszystkie owoce wdzięczne—Przyjemne, zachwycające i pożądane.

Nowe i stare—Cnoty Oblubienicy i innych udoskonalone, stosownie do zmienionych warunków Nowej Dyspensacji.

Które tobie, miły mój—Jako jeden z zarysów wielkiego Planu Wieków.

Zachowała—Dla twej radości i upodobania.

8:1. O byżesz—Mój Panie i Głowo. Oblubienica mówi do Swego Pana.

Był jako bratem moim—A nie tak niepomierzenie wyższym odemnie pod względem charakteru i stanowiska.

Pożywając piersi matki mojej—A przeto byłabym na równi z Tobą.

Abym cię znalazłszy na dworcu—Poza domem ciała mego.

Pocałowała cię—Ośmieliłabym się oświadczyć tobie miłość moją.

A nie była—Pod takimi okolicznościami.

Wzgardzona—Przez krytyków, którzy obwiniają mnie za to, że ubiegam się o tak wysokie stanowisko, i chcę być małżonką Twoją.

8:2. Prowadziłabym cię, i wprowadziła—Lecz teraz Ty jedynie masz zdolności, aby mnie poprowadzić.

Do domu matki mojej—Do pozafiguralnego namiotu Sary.

Gdziebys mnie uczył—Będą wszyscy wyuczeni od Boga." — Jana 6:45.

A jabym ci dała pić—Abyś przyswajał i cieszył się.

Wino przyprawne—Doktryny przyprawne przez Ducha Świętego.

I moszcz z jablek moich granatowych—Jabłko granatowe zawiera w sobie soki wszystkich innych owoców; przeto dobrze ilustruje ono Nowy Zmysł, który pod wpływem Ducha Świętego, doprowadza do doskonałości owocność mi-

łości, w której środkiem są wszystkie łaski Chrześcijańskiego charakteru.

8:3. Lewica jego—Jego moc, ilustrowana w sposobie wprowadzania Jego ludu we wszelką niezbędną Prawdę.

Pod Głową moją—Kierując moim umysłem.

A prawica jego—Jego moc, ilustrowana w opatrności i protekcyi przed wszystkim co jest szkodliwe dla mnie.

Oblapia mię—“Bezpieczni w rękach Pańskich jesteśmy w każdy czas.”

8:4. Poprzysięgam was—Muszę ogłosić wam to poselstwo.

Córki Jeruzalemskie—Córki Królestwa Bożego.

Abyście nie budziły—Nie wszczynały żadnego ruchu.

Nie przerywały snu miłego mego—Aby objąć kontrolę nad sprawami świata.

Dokąd nie zechce—Bo gdy powstanie On, aby objąć władzę, będzie czas ucisku, jakiego świat nieznał, odkąd poczęły być narody,” podczas którego wszystkie te rzeczy, obecnie drogie sercu twemu, obrócone będą w niwecz.

8:5. Któż to jest—Ojciec Niebieski tak mówi o Małżonce Chrystusowej.

Co występuje—Aby zająć przednie miejsce.

Z puszczy—Po upływie 1260 lat ukrywania się na puszczy, która wyobraża odosobnienie od świata, przed prześladowaniem papieństwa.

Podparłszy się miłego swego—Oparta na ramieniu Pana.

Pod jabłonią—Pod Chrystusem, Sprawcą i Dokończeniem twego zbawienia.

Wzbudziłem cię—“Bóg jest, który usprawiedliwia. Któż jest, coby je potępił?” — Rzym. 8:33, 34.

13. Tam cię poczęła—“Cóżbym Ja, który to czynię, że rodzą, zawartym był?” — Izaj. 66:9.

Matka twoja—Pozafiguralna Sara.

Tam się poczęła—Przez zaprzysiężone przymierze.

Rodzicielka twoja—Z ziemskiego do niebieskiego stanu.

8:6. Przyłóż mię jako pieczęć—Abym pozostawiła znak niezatarty — prosi Oblubienica.

Na serce swoje—Nieskończona Miłość.

Jako sygnet do ramienia swego—Które wyobraża nieskończoną moc.

Albowiem miłość—Taka, jaką Ja cię umiłowałem.

Mocna jest jako śmierć—“Ani śmierć, ani żywot, nie będą nas mogły odłączyć od miłości Bożej, która jest w Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

Twarda jako grób—Szeol, stan nieświadomości.

Węgle jej—Słabości upadłego ciała.

Jako węgle ogniste—Wypalone głęboko w mej duszy.

I jako płomień gwałtowny—Palące te myśli o moich słabościach pozostaną przy mnie przez cały czas ziemskiego mieszkania mego w tym cielesnym namiocie.

8:7. Wody wielkie—Ani aniołowie i mocarstwa.

Nie mogłyby zagasić tej miłości—Tak Ojciec Niebieski zapewnia Oblubienicę.

Ani rzeki—“Ani teraźniejsze, ani przyszłe rzeczy.” — 8:38.

Zatopić—Zagasić.

Choćby kto—Człowiek, którego postanowiłem.

Wszystkę majątności domu swego dał—Wszystką chwałę stanowiska Swego, ze mną na tronie Wszechświata.

Za takową miłość—Wzamian za miłość, którą okazałeś względem Niego, podczas ciemnej nocy ziemskiego pielgrzymowania.

Byłby pewnie wzgardzony—Wzgardzony przez dwory Niebieskie.

8:8. Mamy—Pan z Swoją Oblubienicą mówią.

Siostre małą—Która wyobraża klasę Głupich Panien, a zrodzona jest z tego samego Ojca i tej samej matki, pozafiguranej Sary, czyli zaprzysiężonego Przymierza.

Która jeszcze nie ma piersi—Nie jest zupełnie wyrobioną.

Cóż uczynimy—Jakiem będzie Boskie rozporządzenie.

Z siostrą naszą—Klasą Wielkiej Kompanii.

W dzień—Przy końcu Wielkiego Ucisku.

Którego o niej mowa będzie—Którego powołana będzie do zdania rachunku ze swego szafarstwa.

8:9. Jeżliże jest murem—Przedmurzem prawdy, na onym jedynym Fundamencie.

Zbudujmyż na niej—"Gruntu innego nikt nie może założyć."

Pałac srebrny—Miejsce wraz z Wielką Kompanią.

A jeżli jest drzwiami—Przez które wchodząc ludzie znajdą Pana i Prawdę.

Oprawmyż ją—Dajmyż jej otoczenie.

Deszczkami cedrowemi—Które wyobrażają żywot wieczny.

8:10. Jam jest mur—W ten sposób mówi o sobie Oblubienica, która niewzruszenie jak mur stała w obronie Prawdy. "Otośmy opuścili wszystko, a poszliśmy za tobą." Co nam za to będzie? — Marka 10:28.

A piersi moje—Nie takie jak Głupich Panien.

Jako wieże—"Ssać będziecie, i sycić się piersiami po ciech jego." •

Wtenczas—Kiedy udoskonaliłam swój charakter do wymaganego stopnia.

Byłam przed oczyma jego—Oczyma Oblubienica.

Jako ta, która znajduje pokój—I łaskę.

8:11. Winnicę miał—Dla uprawiania owoców miłości.
Salomon—Chrystus.

W Baalhamon—(Pan rzeszy.) Odnośnik do królestwa Mesjaszowego, w którym Chrystus będzie Panem wszystkiego.

Którą winnicę wynajął—Powierzył opiece.

Stróżom—Świętym Starego Testamentu, których Chrystus uczyni "książętami po wszystkich ziemi."

Aby każdy przynosił—Podarunek, ofiarę.

Za owoc jej, tysiąc srebrników—Obfity plon prawdy i czci dla Boga z serc ludzkości.

8:12. Ale winnica moja—Taż sama winnica.

Którą mam—A my, to jest Kościół, mamy stać się współdziedzicami Chrystusowymi.

Jest przedemną—Którą będę przez tysiąc lat uprawiał.

Miej sobie tysiąc srebrników—Wyobrażających ofiary czci.

Salomonie—Chrystusie.

A dwieście—Piątą część.

Ci, którzy strzegą owocu jej—Piąta część chwały i czci dana będzie Świętym Starego Testamentu.

8:13. O ty—Klasy Restytucji mówią do Pana.

Która mieszkasz w ogrodach—Ogrodach serc odkupionych ludzi.

Przyjaciele—Wielka Kompania, która towarzyszyć będzie Małżonce Chrystusowej.

Słuchają głosu twego—I z radością weszli do pałacu króla.

Ozwijże mi się—O Panie! Widzę, że jeszcze pozostaje dla mnie nadzieja. Ja także chcę należeć do Ciebie. Pokaż mi wolę Twoją.

8:14. Pospiesz się, miły mój—Dalej mówią Klasy Restytucji.

A bądź podobnym—W najszybszym rozpędzie.

Sarnie, albo młodemu jelonkowi—Szybko przeskakujacemu z góry na górę, z królestwa na królestwo.

Na nogach—Różnych częściach Królestwa Bożego, za panowania Mesjasza.

Ziół wonnych—Wyobrażających dobre uczynki, łagodne słowa i szlachetne myśli. "Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa Jego, i królować będzie na wieki wieków." Amen.

Antychryst, czyli Człowiek Grzechu, jego powstanie i upadek. Cena	25c
Boski Plan Wieków. Pierwszy tom wykładów Pisma Św. W pięknej oprawie złożone tytuły. Cena	75c
Chronologia Biblijna i Pierwsze Przyjście naszego Pana. Cena	10c
Cienie Przybytku Lepszych Ofiar.. Jest to wytłumaczenie Symbolów i Figur. Cena	25c
Dzień Pomsty. Tom Czwarty Wykładów Pisma Św. Odkrywa tajemnicę Nominalnego Chrześcijaństwa i wskazuje na upadek królestw tego świata. W pięknej oprawie. Złożone tytuły. Cena	75c
Historja Biblijna w Obrazach, czyli Foto Drama Stworzenia. Około 400 ilustracyi w pięknej, płóciennej oprawie. — Cena	65c
W papierowej oprawie. — Cena	25c
Karność Nowego Stworzenia.. Potrzebne wiadomości przy załatwianiu różnych spraw Zgromadzenia. Stron 86. Cena	15c
Manna Niebieńska, czyli rozmyślania duchowe na każdy dzień w roku. Cena	60c
Nadszedł Czas.. Drugi tom wykładów Pisma Świętego. W pięknej oprawie, złożone tytuły. Cena	75c
O Piekle.. Przedmiot, który najbardziej zajmuje umysły ludzi, a jednak jest bardzo źle pojmowany. — Cena	15c
Peśń Salomonowa. Wyjaśnia symbole i typy zawarte w Pieśni Salomonowej. Cena	10c
Wyjdź Królestwo Twoje. Trzeci tom wykładów Pisma Św. W pięknej oprawie, złożone tytuły. Cena	75c
Wzmacnienie Wiary.. Zebranie przedmiotów. Podręcznik dla przygotowujących się na nabożeństw. Cena	10c
Wyżnienie Ziemi i Człowieka, czyli "Na potętku". Są to wywody naukowe co do tego przedmiotu, porównane z twierdzeniem Pisma Świętego. Stron 48. Cena	10c
Wyjaśnienie Symboli, oraz obrazy na Chrystusa i Jego Kościół, jakoteż nieprawdziwe teksty właściwe do Pisma Świętego. Cena	5c
Plan Nowego Stworzenia.. Instrukcyje odnoszące się do obchodzenia pamiątki śmierci naszego Pana. Stron 30. Cena	10c
Jego Dzieło. Obejmuje 128 stron druku wykazuje obecny ucisk i jego zakończenie. Pokarm na czasie. Cena	25c

Straznica

(D W U T Y G O D N I K)

Pismo to jest jednym z głównych narzędzi w nauczaniu Biblii, poświęcone dla dobra ludu Bożego i chwały Bożej. Nie zamieszcza ono żadnych ogłoszeń i bezbojażni podnosi wartość śmierci Jezusa, jako jedyną podstawę pojednania Boga z ludźmi. Wydawane jest ono przez Towarzystwo Biblijne i Broszur, pod nadzorem Komitetu Wykonawczego.

Prenumerata wynosi \$1.50 rocznie.

— Abonament należy nadsyłać na adres

“Straznica”

Towarzystwo Biblijne i Broszur

P. O. Box 582

Detroit, Michigan